

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 9 юли 2013 година

относно приемането на еврото от Латвия на 1 януари 2014 г.

(2013/387/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 140, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид доклада на Европейската комисия ⁽¹⁾,като взе предвид доклада на Европейската централна банка ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид обсъжданията в Европейския съвет,

като взе предвид препоръката на членовете на Съвета, представляващи държавите членки, чиято парична единица е еврото,

като има предвид, че:

- (1) Третият етап на икономическия и паричен съюз (ИПС) започна на 1 януари 1999 г. На своето заседание в Брюксел на 3 май 1998 г. Съветът в състав държавни и правителствени ръководители реши, че Белгия, Германия, Испания, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Австрия, Португалия и Финландия са изпълнили необходимите условия за приемане на еврото на 1 януари 1999 г. ⁽³⁾
- (2) С Решение 2000/427/ЕО ⁽⁴⁾ Съветът реши, че Гърция е изпълнила необходимите условия за приемане на еврото на 1 януари 2001 г. С Решение 2006/495/ЕО ⁽⁵⁾ Съветът реши, че Словения е изпълнила необходимите условия за приемане на еврото на 1 януари 2007 г. С Решение 2007/503/ЕО ⁽⁶⁾ и Решение 2007/504/ЕО ⁽⁷⁾ Съветът реши, че Кипър и Малта са изпълнили необходимите

условия за приемане на еврото на 1 януари 2008 г. С Решение 2008/608/ЕО ⁽⁸⁾ Съветът реши, че Словакия е изпълнила необходимите условия за приемане на еврото. С Решение 2010/416/ЕС ⁽⁹⁾ Съветът реши, че Естония е изпълнила необходимите условия за приемане на еврото.

- (3) Съгласно параграф 1 от Протокола за някои разпоредби, отнасящи се до Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, приложен към Договора за създаване на Европейската общност (наричан по-долу „Договорът за ЕО“), Обединеното кралство уведоми Съвета, че не възнамерява да премине към третия етап на ИПС от 1 януари 1999 г. Това уведомление не е променено. В съответствие с параграф 1 от Протокола за някои разпоредби относно Дания, приложен към Договора за ЕО, и в съответствие с решението, взето от държавните и правителствените ръководители в Единбург през декември 1992 г., Дания е уведомила Съвета, че няма да участва на третия етап на ИПС. Дания не е поискала започване на процедурата по член 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).
- (4) По силата на Решение 98/317/ЕО на Швеция е предоставена дерогация по член 139, параграф 1 от ДФЕС. Съгласно член 4 от Акта за присъединяване от 2003 г. ⁽¹⁰⁾ на Чешката република, Латвия, Литва, Унгария и Полша са предоставени дерогации по член 139, параграф 1 от ДФЕС. Съгласно член 5 от Акта за присъединяване от 2005 г. ⁽¹¹⁾ на България и Румъния са предоставени дерогации по член 139, параграф 1 от ДФЕС. Съгласно член 5 от Акта за присъединяване на Хърватия ⁽¹²⁾ на Хърватия е предоставена дерогация по член 139, параграф 1 от ДФЕС.
- (5) Европейската централна банка (ЕЦБ) беше учредена на 1 юли 1998 г. Европейската парична система беше заменена с валутен механизъм, чието създаване е договорено с резолюция на Европейския съвет от 16 юни 1997 г. за установяването на валутен механизъм на третия етап на икономическия и паричен съюз ⁽¹³⁾. Процедурите за валутния механизъм на третия етап на икономическия и паричен съюз (ВМ II) бяха

⁽¹⁾ Доклад от 5 юни 2013 г. (все още не публикуван в Официален вестник).

⁽²⁾ Доклад от 5 юни 2013 г. (все още не публикуван в Официален вестник).

⁽³⁾ Решение 1998/317/ЕО (ОВ L 139, 11.5.1998 г., стр. 30).

⁽⁴⁾ ОВ L 167, 7.7.2000 г., стр. 19.

⁽⁵⁾ ОВ L 195, 15.7.2006 г., стр. 25.

⁽⁶⁾ ОВ L 186, 18.7.2007 г., стр. 29.

⁽⁷⁾ ОВ L 186, 18.7.2007 г., стр. 32.

⁽⁸⁾ ОВ L 195, 24.7.2008 г., стр. 24.

⁽⁹⁾ ОВ L 196, 28.7.2010 г., стр. 24.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 33.

⁽¹¹⁾ ОВ L 157, 21.6.2005 г., стр. 203.

⁽¹²⁾ ОВ L 112, 24.4.2012 г., стр. 21.

⁽¹³⁾ ОВ С 236, 2.8.1997 г., стр. 5.

определени в Споразумението от 16 март 2006 г. между Европейската централна банка и националните централни банки на държавите членки извън еврозоната за определяне на процедурите за работа на механизма на обменните курсове в третия етап на Икономическия и паричен съюз ⁽¹⁾.

- (6) В член 140, параграф 2 от ДФЕС се предвиждат процедурите за отмяна на дерогацията за съответните държави членки. Най-малко веднъж на всеки две години или по искане на държава членка с дерогация Комисията и ЕЦБ докладват на Съвета в съответствие с процедурата, предвидена в член 140, параграф 1 от ДФЕС. На 5 март 2013 г. Латвия представи официално искане за оценка на конвергенцията.
- (7) При необходимост националните законодателства на държавите членки, включително устройствените закони или уставите на националните централни банки, се адаптират с цел да се гарантира съвместимост с членове 130 и 131 от ДФЕС и с Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка („Уставът на ЕСЦБ и ЕЦБ“). В докладите на Комисията и ЕЦБ се дава подробна оценка на съвместимостта на законодателството на Латвия с членове 130 и 131 от ДФЕС и с Устава на ЕСЦБ и ЕЦБ.
- (8) Съгласно член 1 от Протокол № 13 относно критериите за конвергенция, посочени в член 140 от ДФЕС, изпълнението на критерия за ценова стабилност по член 140, параграф 1, първо тире от ДФЕС означава, че в съответната държава членка е налице устойчивост на цените и средният темп на инфлацията за период от една година преди осъществяването на прегледа на резултатите не превишава с повече от 1,5 процентни пункта темпа на инфлацията, която съществува в онези най-много три държави членки с най-добри резултати в областта на ценовата стабилност. За целите на критерия за ценова стабилност инфлацията се измерва с помощта на хармонизираните индекси на потребителските цени (ХИПЦ), определени в Регламент (ЕО) № 2494/95 на Съвета от 23 октомври 1995 г. относно хармонизираните индекси на потребителските цени ⁽²⁾. За да се оцени изпълнението на критерия за ценова стабилност, инфлацията в определена държава членка се измерва чрез процентното изменение в средноаритметичната стойност на дванадесет месечни индекса спрямо средноаритметичната стойност на дванадесет месечни индекса от предходния период. В докладите на Комисията и ЕЦБ референтната стойност бе изчислена като непретеглена средноаритметична стойност на темповете на инфлацията на трите държави членки с най-добри резултати по отношение на ценовата стабилност плюс 1,5 процентни пункта. За едногодишния период до края на април 2013 г. изчислената референтна стойност за инфлацията е 2,7 %, като трите държави членки с най-добри резултати по отношение на ценовата стабилност са Швеция, Латвия и Ирландия с темп на инфлацията съответно 0,8 %, 1,3 % и 1,6 %.

Оправдано е от списъка на държавите членки с най-добри резултати да бъдат изключени страните, чиито темпове на инфлацията не се смятат за подходяща референтна стойност за другите държави членки. В миналото такива случаи бяха установени в докладите за конвергенцията от 2004 и 2010 г. Сега е целесъобразно от списъка на държавите членки с най-добри резултати да бъде изключена Гърция, тъй като темпът на инфлацията и профилът ѝ се отклоняват твърде много от средния за еврозоната, което се дължи главно на необходимостта от значителни икономически реформи и извънредното положение в гръцката икономика; включването ѝ би се отразило по неподходящ начин на референтната стойност и следователно на справедливостта на критерия ⁽³⁾.

- (9) Съгласно член 2 от Протокол № 13 изпълнението на критерия за състоянието на бюджета на сектор „Държавно управление“ съгласно член 140, параграф 1, второ тире от ДФЕС означава, че към момента на прегледа на резултатите по отношение на засегнатата държава членка няма действащо решение на Съвета в съответствие с член 126, параграф 6 от ДФЕС за наличието на прекомерен бюджетен дефицит.
- (10) Съгласно член 3 от Протокол № 13 изпълнението на критерия за участие във валутния механизъм (ВМ) на Европейската парична система, посочен в член 140, параграф 1, трето тире от ДФЕС, означава, че държавата членка е спазвала нормалните граници на отклонение, предвидени във ВМ, без голямо напрежение най-малко през последните две години преди прегледа на резултатите. По-конкретно държавата членка не трябва да е извършвала девалвация на двустранния централен курс на своята валута към еврото по своя инициатива през същия период. От 1 януари 1999 г. с ВМ II се установява рамката за оценяване на изпълнението на критерия за валутния курс. При оценяването на изпълнението на този критерий в своите доклади Комисията и ЕЦБ са проучили двегодишния период до 16 май 2013 г.
- (11) Съгласно член 4 от Протокол № 13 изпълнението на критерия за конвергенция на лихвените проценти съгласно член 140, параграф 1, четвърто тире от ДФЕС означава, че за период от една година преди прегледа на резултатите дадена държава членка е имала среден номинален дългосрочен лихвен процент, който не надвишава с повече от два процентни пункта лихвения процент най-много на трите държави членки с най-добри резултати по отношение на ценовата стабилност. За целите на критерия за конвергенция на лихвените проценти са използвани сравними лихвени проценти за 10-годишни референтни държавни облигации. За да се оцени изпълнението на критерия за лихвените проценти, в докладите на Комисията и ЕЦБ е използвана референтна стойност, изчислена като проста средноаритметична стойност на номиналните дългосрочни лихвени проценти на трите най-добре представили се държави членки по отношение на ценовата стабилност плюс два процентни пункта. По този начин референтната стойност за едногодишния период до април 2013 г. е изчислена на 5,5 %.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 25.3.2006 г., стр. 21.

⁽²⁾ ОВ L 257, 27.10.1995 г., стр. 1.

⁽³⁾ През април 2013 г. средният темп на инфлацията за 12 месеца в Гърция беше 0,4 %, докато в еврозоната той беше 2,2 %, като се предвижда разликата да нараства през следващите месеци.

- (12) Съгласно член 5 от Протокол № 13 използваните при сегашната оценка на изпълнението на критериите за конвергенция данни се осигуряват от Комисията. Комисията осигури данните, необходими за изготвянето на настоящото решение. Бюджетните данни бяха осигурени от Комисията въз основа на докладите на държавите членки до 1 април 2013 г. в съответствие с Регламент (ЕО) № 3605/93 на Съвета от 22 ноември 1993 г.⁽¹⁾ за прилагане на Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит.
- (13) Въз основа на докладите на Комисията и ЕЦБ относно напредъка на Латвия при изпълнението на нейните задължения за постигането на икономически и паричен съюз бяха направени следните заключения:
- а) законодателството на Латвия, включително устройственият закон за националната централна банка, е съвместимо с членове 130 и 131 от ДФЕС и с Устава на ЕСЦБ и ЕЦБ;
- б) по отношение на изпълнението от страна на Латвия на критериите за конвергенция, посочени в четирите тирета на член 140, параграф 1 от ДФЕС:
- средният темп на инфлация в Латвия през годината до края на април 2013 г. е бил 1,3 %, което е много под референтната стойност, и вероятно ще остане под тази стойност през следващите месеци,
  - бюджетният дефицит на Латвия е претърпял надеждно и устойчиво намаление до размер под 3 % от БВП до края на 2012 г. С Решение 2013/317/ЕС от 21 юни 2013 г.⁽²⁾ по препоръка на Комисията Съветът отмени Решение 2009/591/ЕО⁽³⁾ относно наличието на прекомерен дефицит в Латвия,
  - Латвия участва във ВМ II от 2 май 2005 г.; при включването на страната във ВМ II властите едностранно се задължиха да поддържат курса на лата в

диапазон на колебание от $\pm 1\%$ спрямо централния курс. През двегодишния период, предхождащ настоящата оценка, курсът на лата не се е отклонявал от централния си курс с повече от $\pm 1\%$ и не е бил под напрежение,

— през годината до април 2013 г. дългосрочният лихвен процент в Латвия е бил средно 3,8 % сто, което е под референтната стойност;

- в) предвид оценката на съвместимостта на законодателството и изпълнението на критериите за конвергенция и с оглед на допълнителните фактори Латвия изпълнява необходимите условия за приемане на еврото,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Латвия изпълнява необходимите условия за приемане на еврото. Дерогацията за Латвия по член 4 от Акта за присъединяване от 2003 г. се отменя от 1 януари 2014 г.

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Член 3

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 9 юли 2013 година.

За Съвета

Председател

R. ŠADŽIUS

⁽¹⁾ ОВ L 332, 31.12.1993 г., стр. 7.

⁽²⁾ ОВ L 173, 26.6.2013 г., стр. 48.

⁽³⁾ ОВ L 202, 4.8.2009 г., стр. 50.